

PRÁCI ČESKO DANÍ VÍC NEŽ NOROVÉ ČI DÁNI - NESKUTEČNÝCH 40 PROCENT Z VÝDĚLKU! Brzy stovky tisíc lidí v ulicích, zavřou se podniky. Pracovat nedává smysl, nezaměstnaní kasírují 40 tisíc měsíčně a nemusí hnout prstem

- CZ24 News | 18. května 2023

ČESKO: Sáhnutí na příjmy pracujících je jedno z nejcitlivějších politických opatření, přímé daně jsou pro společnost bolestivé a zdanění práce je navíc demotivující. Přesto se vláda v čele s ODS rozhodla tuto přímou daň zvýšit, a to skrze odvody na pojistné. Zaměstnanci i zaměstnavatelé jsou u nás přitom kvůli velmi vysokým odvodům už nyní silně zatíženi, což neprospívá nikomu. Samotná daň z příjmu u nás není nijak výjimečně vysoká, výše plateb na sociální pojištění ovšem způsobuje to, že práce je u nás zdaněna více než v některých severských státech.

Vláda v rámci svých opatření nově více zdanila příjmy zaměstnancům, živnostníkům i firmám. Zaměstnanci budou muset nově platit nemocenské pojištění. To za ně dosud odváděly firmy. Nově ho mají hradit i ze své hrubé mzdy, a to v sazbě 0,6 procenta. OSVČ se postupně zvednou minimální odvody na úroveň minimální mzdy a právníkům osobám vzroste sazba daně z 19 na 21 procent.

„Je pravdou, že daňové zatížení práce, kam patří odvody, tedy tzv. kvazidaně, je u nás relativně vysoké. Srovnání samotné sazby daně z příjmu fyzických osob nedává komplexní pohled na míru zdanění práce. Rozdělení zdanění práce na samotnou daň a odvody pomáhá s určením cílové destinace jednotlivých příjmů do důchodového, zdravotního systému a obecně státního rozpočtu. Naopak komplikuje orientaci běžných zaměstnanců v systému,“ upozorňuje ekonom Pavel Peterka ze společnosti Roklen.

Základní sazba daně z příjmu fyzických osob je u nás 15 procent, k tomu je ovšem nutné připočítat ještě právě povinné odvody na sociální a zdravotní pojištění, které u nás tvoří zhruba 25 procent z hrubé mzdy. Tím se pak dostáváme na 40 procent. „Pokud se podíváme na daňové břemeno zaměstnanců, pak vidíme, že příjmové daně přesahují 40 procent z celkového výdělku zaměstnance. Taková situace by se politické reprezentaci komunikovala podstatně hůře. Obzvláště při debatách o jejím zvýšení,“ říká pro deník Echo24 Peterka.

Mluvíme-li tedy o daňovém zatížení práce, je u nás vzhledem k vysokým odvodům na pojistném nad průměrem OECD. Ten byl za loňský rok 34,6 procenta. Za námi se [umístilo](#) například Norsko s celkovým zdaněním práce na úrovni 35,7 procenta či Dánsko s 35,5 procenta. Pod průměr OECD se dostaly Spojené státy či Spojené království. Naopak nejvyšší zdanění práce bylo v Belgii, a to na 53 procentech.

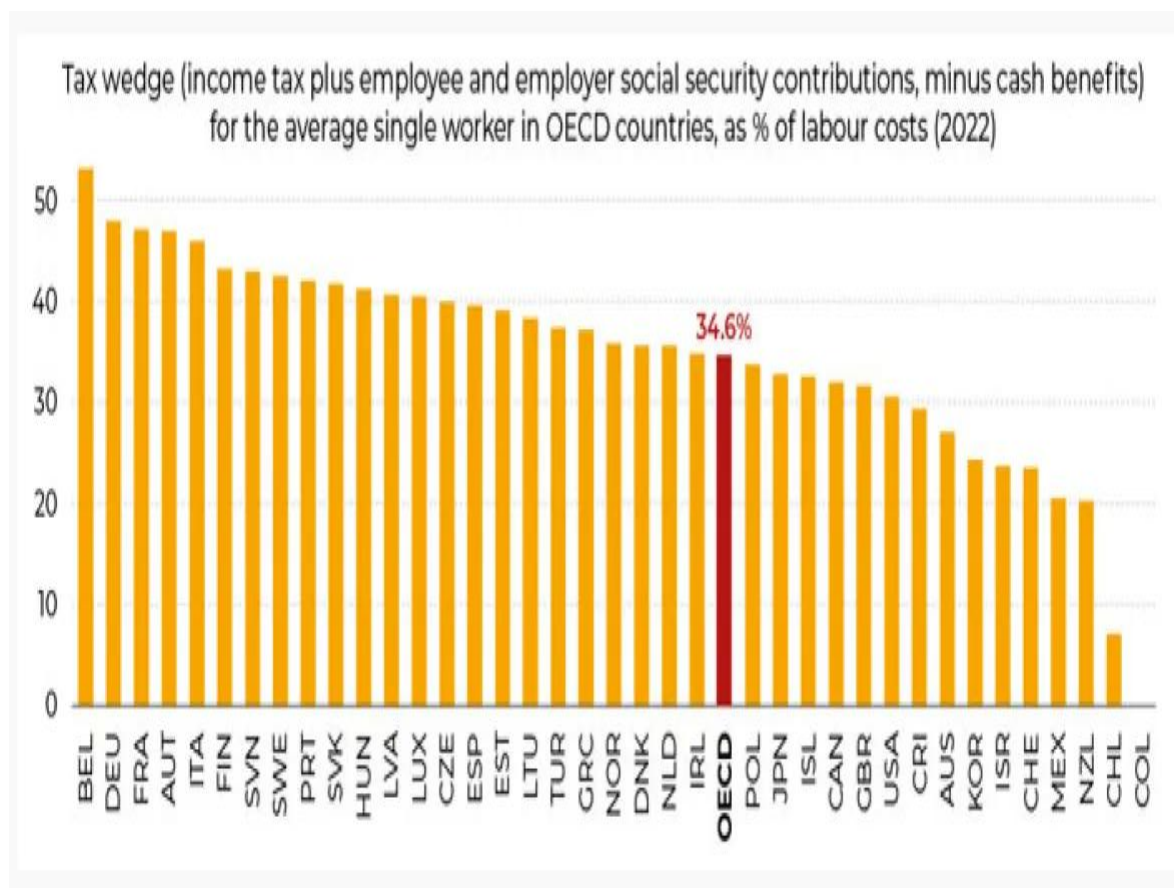

Foto: OECD

Pokud bychom chtěli ale srovnávat celkovou daňovou zátěž v jednotlivých zemích, neměli bychom se dívat jen na zdanění práce, ale na celý daňový mix. „V České republice jsou jiné typy daní, převážně pak daně majetkové, podstatně nižší než v zahraničí. Daň z nemovitosti je pro většinu českých domácností otázkou stovek až nižších tisíců korun ročně. Je to zlomek toho, co se platí v zahraničí,“ říká k tomu Peterka.

Jako vhodný ukazatel daňové zátěže se proto nabízí poměr mezi daňovými příjmy a HDP. Ten nesleduje pouze zdanění práce, ale zátěž, která plyne z celého daňového mixu ve srovnání s výkonem ekonomiky. Česko se v tzv. složené daňové kvótě dlouhodobě pohybuje okolo 34 procent, tedy okolo průměru zemí OECD. Například v Dánsku či Francii přesahují hodnoty 45 procent, v Norsku a Švédsku pak 42 procent.

„Je to způsobeno tím, že daňové sazby jsou napříč ekonomikou vyšší, přestože třeba zdanění práce je na nižší či srovnatelné úrovni jako v České republice. Naopak v největší ekonomice světa, tedy ve Spojených státech, kde vzniká řada úspěšných firem a výzkumných ústavů, je složená daňová kvóta lehce přes 26 procent,“ uvádí Peterka.

Co se ještě týče u nás velmi vysokých odvodů na sociální pojištění, jak [vyplývá z materiálů](#) ministerstva financí, příspěvky na toto pojištění každý rok tvoří stále větší příjem státního rozpočtu. Pro loňský rok platilo, že rostoucí zaměstnanost doprovázená zvýšením výdělků převážně v soukromém sektoru vedla k meziročně vyššímu inkasu pojistného o 7 procent, tedy zhruba o 42 miliard korun.

Na konci loňského roku se u nás průměrná mzda vyšplhala na 43 412 korun. Za celý rok 2022 vzrostla pak průměrná nominální mzda o 6,5 procenta na 40 353 korun. Vzhledem k vysoké inflaci

ovšem dochází k propadu reálných mezd, loni se propadly o 7,5 procenta a i letos se čeká velký propad. Počítá se s průměrnou inflací jedenáct procent a s průměrným růstem nominálních mezd, tedy neočištěných o inflaci, na úrovni 8,8 procenta. Pokles reálných mezd tak za letošek podle odhadů analytiků může být na dvou až třech procentech.

Odpověď bude tvrdá

Odbory argumentuj tím, že podobně tvrdá opatření, jaká stát představil, nejsou v této situaci na místě. Prý na tom v mezinárodním srovnání nejsme po ekonomické stránce vůbec špatně. A státy, které jsou na tom podstatně hůře, žádné podobné balíčky nepřipravují, ba právě naopak, snaží se občanům v krizi pomáhat.

Je docela možné, že se stávková pohotovost přelije do masivní generální stávky, kterou už se hrozí. V takovém případě by se v zemi zastavily podniky a do značné míry zřejmě i doprava. Do ulic by se vyvalily stovky tisíc lidí.

ZDROJ: Echo24/Aazdravi